

АНДРУШІВЧАНКА - ПЕРША "ВІЩЕ-МІС" КОНКУРСУ В ЧИКАГО

20 жовтня в Чикаго відбувся фінал конкурсу "Міс Українська Діаспора-2013", в якому брали участь 18 красунь українського походження з багатьох штатів Америки. Вболівати за них прийшли більше тисячі глядачів. Зірковими гостями конкурсу були співачка Руслана, скрипаль Василь Попадюк та гімнастка Надія Васіна.

Корону і титул "Міс Українська Діаспора-2013" здобула Соломія Крунь родом з міста Чортків Тернопільської області, яка живе в Чикаго. Першою "Віще-міс" стала Оксана КОВАЛЬЧУК з Андрушівки (фото), другою "Віще-міс" - Оксана Шараневич (Костопіль/Клівленд), яка до того ж виборола титул "Міс глядацьких симпатій".

А стрічку "Міс фото" отримала Анна Мороз родом з Дніпродзержинська.

Таке рішення ухвалило поважне журі із 12 осіб, серед яких були Саванна Тігарден - "Міс Чикаго-2013" (конкурс "Міс Америка"), українки Наталі

Мартінез - телеведуча каналу NBC Chicago, Іванна Річардсон - друга

"Віще-міс Чикаго-1962" та інші.

Фіналістки конкурсу отримали діамантові прикраси, а головним подарунком для переможниці Соломії Крунь став авіаквиток на подорож в Україну.

Конкурсантки старалися показати красу і неповторність старовинних українських костюмів. Вони грали на музичних інструментах, співали, танцювали, вишивали український одяг, демонстрували спортивні досягнення, успіхи у навчанні. Всі були надзвичайно вражені обдарованістю українських красунь, які готують подарунки для дітей-сиріт в Україні. Організатори також виділять кошти на необхідні речі для сиріт в Україні.

Українська врода впевнено крокує світом, даруючи добро і популяризуючи все українське, а головне - закликає дівчат, які живуть в діаспорі, назавжди залишатися українками.

За матеріалами Інтернет-видань

24 листопада святкуватимуть золоте весілля наші дорогі **Марія Зіновіївна та Віктор Іванович ЗАЄЦЬ.**

*Минуло вже піввіку з того часу,
Як у Вашому житті цвіла весна,
І стільки пережито і прожито разом,
І скроні побілила сивина...*

*А в двері стукає ласкава осінь -
Багата, щедра, справді золота!
Як нагорода за любов і мудрість,
За Ваші в парі прожиті літа,
За те, що зберегли свою родину
На хвилях часу, в радості й біді,
За те, що долю порівну ділили
І стали гідним прикладом в житті.
То ж будьте нам здорові й щасливі!
Хай спільний шлях Ваш довго ще цвіте.*

З любов'ю та повагою діти, онуки, свати та сестра з родиною

19 листопада відсвяткували 2 роки подружнього життя дорогі мої діти

Любов Михайлівна

і Максим Валерійович СЕРГІЙЧУКИ,

а для доньки Люби в цей день подвійне свято - їй виповнилося 22. Ми шлемо їм сердечні вітання і зичимо щастя, море любові, світлої і довгої життєвої дороги.

*Нехай життя квітує буйним цвітом,
А день щасливий приходить знов і знов,
І хай дарує доля з кожним роком
Благополуччя, радість і любов.*

З любов'ю мама, брати, синочок Артемко

23 листопада святкуватимуть

золоте весілля дорогі наші батьки, бабуся та дідусь **Броніслав Станіславович та Антоніна Іванівна МАКАРЕВИЧІ** з с. Мінківці.

*Ваш спільний шлях не встелено квітками,
Не раз доводилося тернами йти,
Та Ви завжди опікувалися нами,
За що ми вдячні будемо завжди.
За добре серце і невтомні руки
Нехай Господь воздасть належне Вам,
Хай Вашу щедрість переймають внуки,
Хай Вашу ласку оберігають діти,
Хай спільний шлях Ваш довго ще цвіте.
Ну а сьогодні ж хай лунає пісня
Про батьківське весілля золоте!*

З любов'ю та повагою діти, онуки, правнуки

Лист-подяка

Дорога редакція! Коли я тяжко захворів, першим відгукнувся на моє горе і став основним волонтером по збору коштів на лікування Віктор Маркович Балюк.

Після складної операції я почуваю себе добре, вже вдома. І це завдячуючи Вам, дорогі мої земляки!

Я щиро дякую приватним підприємцям Гринишину В. Є і трудовому колективу ТОВ "Андрушівський хлібозавод", Осиповичам ("Вікторія"), всім, хто працює на ринку біля автостанції, трудовим колективам професійного ліцею і особито директору Сословському В. М., колективам дитячих садочків Андрушівки, Гальчинської загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів, що відгукнулися на мою біду, надали матеріальну допомогу. Бажаю всім здоров'я і сімейного благополуччя. З повагою **Петро Васильович РУДЮК** м. Андрушівка

Спасибі за увагу до пенсіонерів

В територіальному центрі надання соціальних послуг, що діє при управлінні праці та соціального захисту населення райдержадміністрації, є майстерня по ремонту одягу. В ній 8 років працює швачка із золотими руками Людмила Василівна Зарудяна. Вона робить добро для людей не лише за службовим обов'язком, а й за велінням совісті. Жінка завжди щира й доброзичлива, ніколи не відмовить в допомозі, уважно вислухає і дасть слухну пораду.

Послугами майстерні я користуюсь впродовж декількох років. Дуже зручно, бо ти приходиш в державну установу і тебе обов'язково обслужать. Речі, які побувають в руках Людмили Василівни, мають вигляд, наче нові. Майстриня знає свою справу і те, як краще реставрувати одяг, зробити його ошатним, бо має добрий смак.

Хочу висловити вдячність керівництву управління праці та соціального захисту населення райдержадміністрації, територіального центру за те, що є така майстерня і надаються зручні, доступні послуги.

Наприкінці хочу подякувати Людмилі Василівні за її сумлінну працю, побажати їй надалі залишатися такою ж привітною й уважною до людей, мати задоволення від улюбленої роботи.

Ядвіга ВОЙЦЕХІВСЬКА

м. Андрушівка

Кадарашики

(Продовження.)

Початок в № 45, 46)

Все рідше і рідше ми бачили її, все рідше і рідше вона приїжджала в село до своїх кроликів, курочок, собачок. Здебільшого ми їздили до Києва.

А п'ять років тому вона виграла якийсь гранд на навчання в Голландії. І стала приїжджати в Україну лише три-чотири рази в рік. Правда, щоразу на день - два приїжджала до нас. Подовгу стояла на скелястому березі Гуйви, вдивляючись у розвалини старої фортеці, тихо ступала вечірніми вулицями села, вслухаючись в останні звуки минулого дня, журливим поглядом своїх великих очей проводжала до землі зорі, що падали.

Саме зараз у неї закінчувалося навчання: через місяць - захист дипломної роботи... І, як завжди, перед якимись вирішальними подіями у своєму житті вона приїхала до нас. Ми, наше село стали для неї добрим і щасливим оберегом.

А ввечері вона довго сиділа в саду, вдивляючись у зоряне небо.

- Діду, а чому зазраз не падають зорі? - зі смутком запитала, коли я тихо підійшов до неї.

І тут же, змахнувши яскравим хвостом, в нічному небі метнулася зірниця, назавжди сховавшись у пшеницях за селом.

- Чому ж не падають? Ось, бачиш? Загадала бажання?

- Загадала, - всміхаючись підвела, - але все одно вони падають не так, як тоді.

- Коли тоді? - перепитав.

- Тоді, - тихо мовила і пішла між квітами до хати.

...Ще роси дримали у вранішніх травах, ще ліниво потягнувся в березі ранковий туман, на сході починало лише багрянити, а ми уже стояли на автобусній зупинці,

вдивляючись у напівпорожню маршрутку, що поволи, ніби сон, зникала в далині.

Мовчки йшли додому, все ще не вірячи в те, що там нас уже ніхто не чекає.

Перші, ще зовсім сонні промені сонця заплуталися у мокрій, покритій дрібною росою павутині, але уже через мить вирвалися і побігли по траві, по стежині, по тину, що схилився під вагою прожитих років, забрались на дерева, погомоніли з листям та й побігли до річки і тисячами сонячних зайчиків стали ганятись один за одним по її поверхні. Від того гамору прокинувся вітер, що дримав у прибережних лозах, поволи зітхнув, розправивши м'язи, - туман ляжливо став ховатись у далеких очеретах.

...Починався новий день...

Якось непомітно віджнивувало літо. Вже й ластівки повсідалися на дротах, небо стало синє і високе, а вночі зорі великими здивованими очима подовгу задивлялись на землю. В городях люди закінчували копати картоплі - і вечорами густі дими ліниво піднімали у небо свої хвости.

Агата декілька разів телефонувала, сповіщаючи, що у неї все добре і що дуже скучила за нами. Останній раз аж із Франції - декілька її робіт взяли на виставку в одну з галерей Парижа, - тому на деякий час вона мусить затриматись.

- Що там забирати? На що там дивитись? Якесь ліній, нечіткі силуети предметів і людей. От би закінчила фінансово-економічний

та вийшла заміж за банкіра - тоді й малою все, що душа забажає! Ти ж подивись, яка слава дівчинина. І чого вештатись по тіх заграницях з чотирнадцяти років? Старий, ти чого мовчиш?! Я кому кажу?! - включився відставний педагог.

- Угу, - щоб якось підтримати розмову мовив я.

- Що, угу, - махнула рукою і пішла ділитись своєю бідою з Алло.

Якщо сказати по правді, то і я не дуже розумівся у тому Агатиному малюванні, яке, за її словами, називалось модерним абстракціонізмом, але я добре пам'ятав історію однієї картини.

Колись давно, років тридцять тому, у нас в лікарні лікувався, вірніше, не лікувався, а зимував один нездолений відставний підполковник - військовий журналіст, який закінчив Ленінградську художню академію. Навіть ім'я його пам'ятаю - Павло. Він був ще не старий, але останні роки бомжував селами району - і, щоб не замерз, ми тримали його взимку в лікарні. Видно, ще не зовсім втратив себе, бо через місяць-другий попросив олійні фарби, щітки.

- Давайте, намалюю картину на стіні, можливо, так віддячу вам за добро.

Хоч як не було важко з фінансами в той час, але ми все-таки забезпечили його всім необхідним.

Володимир ХОМЕНКО
(Далі буде)

На Житомирщину прибуде правиця святого великомученика Георгія Побідоносця

Із благословення Блаженнішого Митрополита Київського і всієї України Володимира та за сприяння Президента України Віктора Януковича з монастиря Ксенофонт Святої Гори Афон 29 листопада у Спасо-Преображенський кафедральний собор міста Житомир прибудуть чесні мощі (правиця) великомученика Георгія Побідоносця.

Георгій вважається найдосконалішим прикладом доблесті і відваги. Це була людина, здатна на великі військові подвиги, водночас він відверто сповідував Христа і прийняв мученицьку кончину за Нього. Шанування Георгія як святого відразу розповсюдилося по всій імперії і підтвердилося багатьма чудесами. І сьогодні великомученик Георгій допомагає всім, хто до нього звертається за допомогою.

Графік перебування десниці святого великомученика Георгія Побідоносця в Житомирській єпархії:

28.11 - 29.11 - у Свято-Миколаївському храмі міста Бердичів, 29.11 - 1.12 - у Спасо-Преображенському кафедральному соборі міста Житомир,

01.12 - у - Свято-Троїцькому кафедральному соборі міста Новоград-Волинський.

Зустріч у м. Житомирі відбудеться 29 листопада на майдані Корольова о 13.00 годині, звідки святиню хресним ходом пронесуть по вул. Бердичівській через вулицю Перемоги в Спасо-Преображенський кафедральний собор (вул. Перемоги, 14).

Ковчег зі святими мощами великомученика Георгія Побідоносця супроводжуватиме намісник Ксенофонтського монастиря архімандрит Олексій, а також семеро ченців цієї обителі.

Тисячі вірян мають бажання приїхати до м. Житомира, щоб прикласти до святині та попросити у великомученика Георгія молитовної допомоги на шляху до спасіння душі.

Прес-служба Житомирської єпархії УПЦ

ПРОГНОЗ ПОГОДИ

23 Листопада в Андрушівці хмарно, ймовірний дрібний дощ. **Температура:** вночі +4 +6; вдень +6 +8.

Погода за останні 130 років: макс: +11,2° (1969); мін: -20,2° (1998).

Народний прогноз погоди. 23 листопада вішанується пам'ять апостолів Ераста, Олімпа, Родіона. Погода у цей час дуже мінлива: "Ераст на все гаразд: і на холод, і на голод, і на хуртовину".

24 Листопада Хмарна погода протримається в Андрушівці увесь день. Вранці піде дрібний дощ, який до полудня повинен закінчитися.

Температура: вночі +6 +8; вдень +9 +11.

Погода за останні 130 років: макс: +12,2° (1969); мін: -17,4° (1998).

Народний прогноз погоди. 24 листопада відзначається день преподобного Феодора Студита, сповідника. За цим днем передбачали погоду на майбутню зиму: якщо день був теплим, то й зима буде теплою, і навпаки.

25 Листопада в Андрушівці буде хмарним. Уночі можливий дощ. **Температура:** вночі 0 -1; вдень 0 +2.

Погода за останні 130 років: макс: +12,00° (1980); мін: -18,5° (1999).

Народний прогноз погоди. 25 листопада вішанується пам'ять святого Івана Милостивого, патріарха Олександрійського. Якщо сніг цього дня випадає, то вважалося, що зима довго з місця не рушить і весна буде пізньою.